

انجمن ایرانی زبان و ادبیات روسی بر گزار می کند  
همایش «از خزر تا خلیج فارس، با آفاناسی نیکیتین»



همایش «از خزر تا خلیج فارس، با آفاناسی نیکیتین» توسط انجمن ایرانی زبان و ادبیات روسی از ۸ تا ۱۱ مهر در شهرهای تهران و بایلسر برگزار می شود.

به گزارش اقتصادسرآمد، چهارمین همایش بین‌المللی خود را با عنوان «از خزر تا خلیج فارس با آفاناسی نیکیتین» توسط انجمن ایرانی زبان و ادبیات روسی و با همکاری انجمن ایران‌شناسی ایران و دانشگاه‌های الزهراء، تربیت مدرس و دانشگاه مازندران از ۸ تا ۱۱ مهر در شهرهای تهران و بایلسر برگزار می کند.

محورهای همایش شامل زبان و ادبیات روسیه و کشورهای مشترک المنافع، فرهنگ و تاریخ روسیه و کشورهای مشترک المنافع، زبان روسی در تعاملات بین‌المللی با ایران و سایر کشورهای، زبان و ادبیات روسی در تعاملات ادبی با ایران و سایر کشورهای، چالش‌های آموزش زبان و ادبیات روسی به ایرانیان و ارائه راهکارها، چشم‌انداز رشته زبان و ادبیات روسی در ایران و تاریخ نگاری روسها از فرهنگ ایران است.همچنین ترجمه کتاب «گذر از سه دریا» در روز افتتاحیه همایش رونمایی می‌شود؛ آفاناسی نیکیتین (درگذشته ۱۴۷۲ میلادی) بازرگان و جهانگرد روسی عهد تیموری، و نگارنده سفرنامه داستانی «گذر از سه دریا» است.

**برگزاری دوره آموزشی آشنایی با بیماری‌های «کیور ماهیان»**



مدیر کشاورزی شیلات و دامپروری سازمان منطقه آزاد اروند از برگزاری دوره آموزشی آشنایی با بیماری‌های کیور ماهیان خبر داد.

به گزارش اقتصادسرآمد، محمد سقا کهوازی بیان کرد: یک دوره آموزشی آشنایی با بیماری‌های کیور ماهیان در منطقه آزاد اروند برای جامعه هدف برگزار شد.وی افزود: این کارگاه آموزشی با همکاری اداره کل دامپزشکی استان خوزستان و مدیریت کشاورزی شیلات و دامپروری سازمان منطقه آزاد اروند برگزار شد.مدیر شیلات، کشاورزی و دامپروری سازمان منطقه آزاد اروند، تصریح کرد: در این دوره آموزشی سعی شد تا به فعالان این حیطه، نسبت به شیوع بیماری کیور ماهیان آموزش‌های لازم ارائه شود.

کهوازی در پایان اشاره کرد: مدت زمان برگزاری این دوره آموزشی یک روز بود و شرکت کنندگان در پایان با نحوه پیشگیری از این بیماری و نحوه نگهداری آبیان در چالش‌های احتمالی پیش رو و نحوه مواجهه با شیوع آن در میان موجودات دریایی، آشنا شدند.



**گروه توسعه – مهدی استادی جعفری** – سال‌هاست که در جامعه

جهانی و خصوصاً جامعه ایرانی، توسعه پایدار به عنوان هدفی کلیدی برای بهبود کیفیت زندگی، افزایش عدالت اجتماعی، و حفاظت از محیط زیست مطرح است. یکی از چالش‌های اصلی در مسیر دستیابی به این هدف، جدایی میان علوم مهندسی و علوم اجتماعی در فرآیند انجام مطالعات امکان‌سنجی، تصویب و پایش طرح‌ها است. این جدایی اثرات منفی و تبعات غیر قابل جبرانی را بر اقلیم و انسان‌ها گذاشته و منجر به هدر رفت سرسام‌آور منابع و امکانات کشور شده است.

مهدی استادی جعفری – دکتری شهرسازی و مشاور توسعه به روزنامه دریایی اقتصادسرآمد نوشت: به نظر می‌رسد که همگرایی میان این دو حوزه علمی می‌تواند تاثیرات عمیقی بر کیفیت و کارایی پروژه‌های توسعه‌ای داشته باشد. در این نوشتار، تعداد ۹ دلیل عمده ناکامی اجتماعی طرح‌ها و پروژه‌های عمرانی و مهندسی که در این سال‌ها یا نیمه کاره رها شده‌اند بیان شده است. در ادامه، متناسب با این دلایل، راهکارهایی اجرایی جهت برو رفت از شرایط موجود تبیین گردیده است.

#### دلایل و چالش‌های عمده

**۱- عدم مشارکت مردمی و مشاوره عمومی**

یکی از مهم‌ترین دلایل ناکامی‌های اجتماعی در پروژه‌های مهندسی، عدم مشارکت مردمی و مشاوره عمومی است. در بسیاری از موارد، پروژه‌ها بدون مشورت با جوامع محلی و درک نیازها و نگرانی‌های آنان آغاز می‌شوند. این عدم مشارکت منجر به نارضایتی، مقاومت و در برخی موارد حتی به اعتراضات و تعطیلی پروژه‌ها می‌انجامد. برای مثال، پروژه‌های مسکن مهر در ایران که بدون در نظر گرفتن نیازها و مسائل فرهنگی و اجتماعی ساکنان اجرا شدند، با مقاومت‌ها و مشکلات زیادی روبرو شدند.

**۲- نادیده‌گیری مسائل اجتماعی و فرهنگی و عدم مشارکت ذینفعان**

مهندسان معمولاً بیشتر بر جنبه‌های فنی پروژه‌ها تمرکز می‌کنند و مسائل اجتماعی و فرهنگی را نادیده می‌گیرند. این عدم توجه می‌تواند به تضادهای فرهنگی و اجتماعی منجر شود که باعث کاهش کارایی و پذیرش پروژه‌ها می‌شود. نبود مشارکت مردمی و مخالفت‌های اجتماعی می‌تواند به مشکلات جدی در اجرای پروژه‌ها منجر شود. عدم توجه به نیازها و نگرانی‌های جوامع محلی باعث بروز مقاومت‌ها و اعتراضات می‌شود که می‌تواند به تعطیلی یا تأخیر پروژه‌ها بیانجامد. برای مثال، در پروژه سد گتوند، عدم توجه به تأثیرات اجتماعی و فرهنگی ناشی از تخلیه اجباری مردم بومی از محل زندگی شان باعث بروز مشکلات جدی شد. در این پروژه که با مخالفت‌های شدید مردمی و مسائل اجتماعی ناشی از تخلیه اجباری مردم بومی مواجه شد، نمونه‌ای از مشکلات ناشی از عدم مشارکت اجتماعی است. این پروژه باعث افزایش شوری آب رودخانه کارون و تأثیرات منفی بر زندگی جوامع محلی شد.

**۳- عدم توجه به پایداری و محیط زیست**

بسیاری از پروژه‌های مهندسی به دلیل عدم توجه به مسائل زیست‌محیطی و پایداری با شکست مواجه می‌شوند. پروژه‌هایی که تنها بر اهداف کوتاه‌مدت اقتصادی تمرکز دارند و مسائل زیست‌محیطی را نادیده می‌گیرند، می‌توانند به مشکلات زیست‌محیطی بلندمدت منجر شوند و تأثیرات منفی زیست‌محیطی مانند تخریب اکوسیستم‌ها و آلودگی‌های زیست‌محیطی را به همراه داشته باشند. برای مثال، پروژه سد گتوند به دلیل افزایش شوری آب رودخانه کارون و تأثیرات منفی آن بر محیط زیست منطقه به شدت مورد انتقاد قرار گرفت. پروژه سد سیوند در ایران که به دلیل نگرانی‌های زیست‌محیطی و اثرات مخرب بر آثار باستانی با مخالفت‌های گسترده مواجه شد، مثالی دیگر از این مشکلات است.

**۴- عدم ارزیابی جامع و متوازن پروژه‌ها**

بسیاری از پروژه‌های مهندسی بدون ارزیابی جامع و متوازن از تأثیرات اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی آنها اجرا می‌شوند. این ارزیابی‌ها باید شامل تحلیل‌های عمیق اجتماعی و فرهنگی باشند تا بتوانند نیازها و نگرانی‌های جامعه را به طور کامل درک و مدیریت کنند. بدون این ارزیابی‌ها، پروژه‌ها ممکن است با مشکلاتی مواجه شوند که در ابتدا پیش‌بینی نشده بودند.

**۵- نبود آموزش و آگاهی کافی**

مهندسان و متخصصان فنی ممکن است به دلیل نبود آموزش و آگاهی کافی در زمینه مسائل اجتماعی و فرهنگی، نتوانند به درستی با این مسائل برخورد کنند. این عدم آگاهی می‌تواند به تصمیم‌گیری‌های نادرست و در نهایت به ناکامی پروژه‌ها منجر شود. آموزش‌های بین‌رشته‌ای و افزایش آگاهی مهندسان از اهمیت مسائل اجتماعی و فرهنگی می‌تواند به بهبود این وضعیت کمک کند.

**۶- مدیریت ناکارآمد، عدم هماهنگی و نبود برنامه‌ریزی دقیق**

مدیریت ناکارآمد و عدم هماهنگی میان نهادهای سازمان‌های مختلف می‌تواند به ناکامی پروژه‌های مهندسی و نیمه‌تمام ماندن پروژه‌های عمرانی منجر شود. در برخی موارد، عدم هماهنگی میان نهادهای دولتی، پیمانکاران و جوامع محلی باعث ایجاد تعارض‌ها و مشکلاتی می‌شود که اجرای پروژه را به تأخیر می‌اندازد یا به طور کامل متوقف می‌کند. برنامه‌ریزی نادرست نیز می‌تواند شامل تخمین‌های نادرست زمان و هزینه، عدم تخصیص منابع مناسب و نبود هماهنگی میان واحدهای مختلف باشد. این مشکلات منجر به تأخیرات مکرر و افزایش هزینه‌ها می‌شود. بطور مثال، پروژه‌های مسکن مهر در ایران که به دلیل نبود برنامه‌ریزی دقیق و مدیریت ضعیف، بسیاری از واحدهای مسکونی نیمه‌تمام و بدون زیرساخت‌های لازم باقی ماندند. بر اساس آمار، از مجموع ۲.۲ میلیون واحد مسکونی برنامه‌ریزی‌شده، حدود ۵۰۰ هزار واحد تا سال ۱۳۹۹ نیمه‌تمام مانده بود.

**۷- مسائل اقتصادی و تأمین منابع مالی**

مشکلات اقتصادی و تأمین منابع مالی نیز می‌توانند به ناکامی پروژه‌های مهندسی منجر شوند. پروژه‌هایی که به دلیل مشکلات مالی به تأخیر می‌افتند یا ناقص اجرا می‌شوند، می‌توانند تأثیرات منفی اجتماعی و اقتصادی بر جوامع محلی داشته باشند. تورم، کاهش درآمدهای دولتی، و نوسانات اقتصادی می‌توانند به توقف یا کاهش سرعت پیشرفت پروژه‌ها منجر شوند. بر اساس گزارش سازمان برنامه و بودجه ایران، در سال ۱۳۹۸ حدود ۸۶ هزار پروژه عمرانی نیمه‌تمام در کشور وجود داشت که برای اتمام آنها نیاز به بیش از ۶۰۰ هزار میلیارد تومان بودجه بود.

**۸- تغییرات در سیاست‌ها و قوانین**

تغییرات مکرر در سیاست‌ها و قوانین می‌توانند باعث بی‌ثباتی و عدم پیش‌بینی‌پذیری در اجرای پروژه‌ها شود. این تغییرات ممکن است به تعویق در تصمیم‌گیری‌ها و تأخیر در اجرای پروژه‌ها منجر ششوند. برای مثال، پروژه‌های مرتبط با توسعه معادن که به دلیل تغییرات در قوانین زیست‌محیطی متوقف شدند، یکی از نمونه‌های بارز این مشکل هستند.

**۹- فقدان توانمندی فنی و تکنولوژیکی**

ناتوانی در استفاده از فناوری‌های روز و کمبود نیروی کار ماهر می‌تواند به کاهش کیفیت و سرعت اجرای پروژه‌ها منجر شود. این مشکلات ممکن است به تأخیرات و نیمه‌تمام ماندن پروژه‌ها بیانجامد. به‌طور مثال، برخی از پروژه‌های عمرانی در ایران به دلیل کمبود تجهیزات مدرن و نیروی کار ماهر با مشکلات جدی مواجه شده‌اند. برای مثال، پروژه‌هایی در حوزه نفت و گاز که به دلیل عدم دسترسی به فناوری‌های پیشرفته با کندی مواجه شده‌اند.



یک دکتری شهرسازی و مشاور توسعه

در «روزنامه دریایی سرآمد» بررسی کرد:

# دلایل عمده ناکامی‌های اجتماعی پروژه‌های مهندسی

**راهکارهای پیشنهادی**

**۱- افزایش مشارکت مردمی و تمامی گروه‌های اجتماعی**

نهادهای اجرایی باید با استفاده از فرآیندهای مشارکتی، مردم محلی را در تمامی مراحل برنامه‌ریزی، اجرا و ارزیابی پروژه‌ها درگیر کنند. این مشارکت می‌تواند به افزایش پذیرش و کارایی پروژه‌ها کمک کند. بر اساس تجربیات موفق جهانی، پروژه‌هایی که از مشارکت مردمی بهره‌برده‌اند، تا ۲۵٪ کارایی بیشتری داشته‌اند.

**۲- آموزش‌های بین‌رشته‌ای (میان‌رشته‌ای)**

دانشگاه‌ها و موسسات آموزشی باید برنامه‌های تحصیلی و آموزشی بین‌رشته‌ای ایجاد کنند که دانشجویان مهندسی را با مفاهیم و مهارت‌های اجتماعی و فرهنگی آشنا کنند.

**۳- تدوین استانداردها و راهنماها**

نهادهای دولتی باید استانداردها و راهنماهایی را تدوین کنند که به وضوح نقش‌ها و مسئولیت‌های مهندسان و جامعه‌شناسان در پروژه‌ها را تعریف کند و به توجه به مسائل اجتماعی و فرهنگی تأکید داشته باشد.

**۴- ارزیابی‌های جامع**

پروژه‌های مهندسی باید با ارزیابی‌های جامع و متوازن از تأثیرات اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی همراه باشند. این ارزیابی‌ها باید به صورت دوره‌ای و با مشارکت تمامی ذینفعان انجام شوند.

**۵- تأمین منابع مالی پایدار**

نهادهای مالی و دولتی باید منابع مالی پایدار و کافی برای اجرای پروژه‌ها فراهم کنند تا مشکلات مالی مانع از اجرای کامل و موفقیت‌آمیز پروژه‌ها نشوند. به عنوان مثال، استفاده از منابع مالی بین‌المللی و بخش خصوصی می‌تواند به تأمین مالی پروژه‌ها کمک کند.

**۶- برنامه‌ریزی دقیق و مدیریت کارآمد**

استفاده از روش‌های مدرن مدیریت پروژه و برنامه‌ریزی دقیق می‌تواند به کاهش تأخیرات و افزایش کارایی پروژه‌ها کمک کند. بر اساس بررسی‌های بانک جهانی، کشورهایی که از مدیریت پروژه‌های پیشرفته و برنامه‌ریزی دقیق استفاده می‌کنند، توانسته‌اند هزینه‌های خود را تا ۲۰٪ کاهش دهند.

**۷- ثبات در سیاست‌ها و قوانین**

ایجاد ثبات در سیاست‌ها و قوانین و کاهش تغییرات ناگهانی می‌تواند به افزایش پیش‌بینی‌پذیری و کاهش ریسک‌های مرتبط با اجرای پروژه‌ها کمک کند. بررسی‌های انجام‌شده توسط مرکز تحقیقات مجلس شورای اسلامی نشان می‌دهد که ثبات سیاست‌ها می‌تواند زمان اجرای پروژه‌ها را تا ۳۰٪ کاهش دهد.

**۸- توجه به مسائل زیست‌محیطی**

تدوین و اجرای استانداردهای زیست‌محیطی و ارزیابی‌های زیست‌محیطی دقیق قبل از آغاز پروژه‌ها می‌تواند به کاهش تأثیرات منفی زیست‌محیطی و جلوگیری از توقف پروژه‌ها کمک کند. مطالعات نشان می‌دهند که رعایت استانداردهای زیست‌محیطی می‌تواند هزینه‌های بلندمدت پروژه‌ها را تا ۱۵٪ کاهش دهد.

**۹- افزایش توانمندی فنی و تکنولوژیکی**

سرمایه‌گذاری در آموزش نیروی کار و استفاده از فناوری‌های مدرن می‌تواند به بهبود کیفیت و سرعت اجرای پروژه‌ها کمک کند. تجربیات کشورهایی مانند کره جنوبی نشان می‌دهد که افزایش توانمندی فنی می‌تواند بهره‌وری پروژه‌ها را تا ۴۰٪ افزایش دهد.

**بدون شرح**

**قاب دوربین**



عکس: اصغر بشارتی

**بدون شرح...**



**فریبا عزیز ی - اقتصاد سرآمد**